

Συλλόγου αλλά και να είναι απλά μέλη αυτού.

Συνάδελφοι,

Εντός των ημερών το ψήφισθέν Νομοθέτημα δημοσιεύεται εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και γίνεται Νόμος του Κράτους. Τα μέλη της Διοικητικής Επιτροπής τα μη όντα εν ύπηρεσία απόλλυσιν δυνάμει του Νόμου αυτοδικαίως το δικαίωμα των να εδρεύονται εις την Διοίκησιν του Συλλόγου. Αισθάνονται το καθήκον να ευχαριστήσουν όλους σας ανεξαιρέτως και κάθε ένα χωριστά δια την εμπιστοσύνην μεθ' ης τα περιεβάλετε. Μαζί με τα λοιπά μέλη της Διοικητικής Επιτροπής έκαμαν ό,τι τους ήτο δυνατόν να ανταποκριθούν εις την εμπιστοσύνην σας.

Σας είναι γνωστά αι ενέργειαι μας από προηγούμενας ανακοινώσεις μας. Προσεφέραμεν το κλάδον έλαιας έντιμως και ειλικρινώς πανταχού. Απεφύγομεν πάσαν όξύτητα και ίτοι ή καταλογισθείσα εις το Συλλογικόν μας 'Όργανον όξύτης του παρελθόντος δεν ήτο ειμή στοιχειώδης άμυνα έναντι άσκηθείσης όξεύσεως έπιθέσεως. Πρώτοι ήμεεις ήθελήσαμεν εις τον κλάδον έλαιας να δώσωμεν περιεχόμενον και πρώτοι θα έχειροκροτούμεν πάσαν έν προκειμένω συναντηθησομένην άνταπόκρισιν.

Δυστυχώς όμως το κατά του 'Ιδρύματος της τέως 'Εθνικής Τραπεζής και του προσωπικού αυτής σχεδίων ήτο προδιαγραμμένον ήπερ δεν επέτρεψε την άνταπόκρισιν. Ούτω ό κλάδος έλαιας δεν έγένετο αποδεκτός.

Και δεν έγένετο αποδεκτός, ένα είμεθα ειλικρινείς, κυρίως από την Διοίκησιν της Τραπεζής και τον κ. 'Ρπουργόν της 'Εργασίας, παρά τους ως προς το θέμα τουτο ώραίους λόγους των. Διότι εις τον σημερινόν κ. 'Ρπουργόν της Προεδρίας της Κυβερνήσεως συννητήθη πνεύμα κατανοήσεως, όπως πνεύμα κατανοήσεως ύφίσταται εις την μεγίστην πλειοψηφίαν των Κυβερνητικών κύκλων αποδεικνυόμενον εκ της μεγίστης αυτών δυσφορίας δια την συνεχιζομένην κατά του 'Ιδρύματος της τέως 'Εθνικής Τραπεζής και του προσωπικού αυτής έπίθεσιν.

Η Διοίκησις της Τραπεζής προερχομένη από 'Ιδρυμα με στενά ύρια αποστολής ήτο δύσκολον να συλλάβη το θέμα της 'Εθνικής Τραπεζής και την ύψηλήν και εύρειαν κοινωνικήν και 'Εθνικήν αυτής αποστολήν. Με συνείδησιν έκδηρότητος προς τον συνδικαλισμόν και μετό δόγμα «Δαίρει και Βασίλευε» έπιτυχά νόμον δια της εύνοιας των όλίγων και έξουθενώσεως των πολλών, έγένετο ό φορεύς της νοοτροπίας ταύτης και εις την 'Εθνικήν Τραπεζάν ήν εκλήθη να διοικήση. Με την άδυναμίαν λοιπόν συλλήψεως του θέματος της 'Εθνικής Τραπεζής και με την νοοτροπίαν της κλέκας έπιχείρησεν άμέσως τον άποχρωματισμόν της 'Εθνικής Τραπεζής

από πάσης έπικρατούσης παρ' αυτή ύψηλής άντιλήψεως και την προσαρμολογήν αυτής προς τα έν τη Τραπεζή 'Αθηνών κρατούντα θέσμια. Μία Διοίκησις της Τραπεζής και δη της 'Εθνικής Τραπεζής τί ήτο φυσικόν να επιδιώξη πρότερον όταν μάλιστα εις το πλευρόν της είχε μίαν ισχυροτάτην Κυβέρνησιν; Είς το έρώτημα τουτο φυσική προβάλλει ή άπάντησις της άναπτύξεως των έργασιών.

Είναι δια την άκρίθειαν είκοσι μήνες άφ' ης έγκατεστάθη ή σημερινή Διοίκησις εις την Τραπεζάν. Ποίος ύπήρξεν ό άπολογισμός της; Ποία ή άνάπτυξις των έργασιών της; 'Υπήρξε και ή έλαχίστη, και μία έστω νέα σοβάρά έργασία την όποιαν άπέκτησεν ή Τραπεζα; Πώς άνταπεκρίθη εις τας προσδοκίας ός έστήριξεν επ' αυτής ή Κυβέρνησις και ποίον γενικώτερον σκοπόν έξυπηρέτησαν αι θυσίαι; 'Αλλά έλησημοσάμεν.

Έχει ή Διοίκησις της Τραπεζής άπολογισμόν και άπολογισμόν πλούσιον:

1) Έρριψεν εις τους δρόμους τας εκατοντάδας των άριστέων υπαλλήλων της όχι δια να δημιουργήση οίκονομία αλλά δια να άποχρωματίση την τέως 'Εθνικήν Τραπεζάν. Είναι και τουτο μια έργασία και δη σοβάρη την όποιαν άσφαλώς δυσκόλως θα ήδύνατο να έπιχειρήση και να έπινούση άλλος Διοικητής.

2) Κατέταξε το προσωπικόν εις εύνοουμένους και παρίας ένα δια των εύνοουμένων έχη τουτο δουλον και ύποχέριον.

3) 'Ασχολεΐται νυχθημερόν με την διαρκή δυσφήμησιν της τέως 'Εθνικής Τραπεζής όμιλών συνεχώς ότι παρελαθεν «έρείπια» ένφ ταυτοχρόνως εκ των «έρείπιων τουτων», των άνυπαρκτων, προσαρμόζει μισθούς του προσωπικού της τέως Τραπεζής 'Αθηνών, (δεν μεμψιμοιρούμεν δια τουτο), θεμελιώνει ίσολογισμόν διανέμων μερίσματα, ύπρεπίζει εις θάρος του ύπαλληλικού καμάτου καταστήματα, τροφοδοτεί την κλέκην εις θάρος των πολλών δια να δημιουργήση τον «ύπηρεσιακόν στίβον»; 'Υστερα από το δια των άρθρων άπολύσεως δημιουργηθέν «νοικοκύρεμα!» και μόνον τας έλαχίστας αύξήσεις τας όποιας δυνάμει Κυβερνητικών αποφάσεων και ό τελευταίος των έργαζομένων 'Ελλήνων έλαθε και αϊτινες αύξήσεις θα άπετέλουν το έλαχιστότατον άντιστάθμισμα έναντι της γενομένης εις το προσωπικόν της τέως 'Εθνικής Τραπεζής μειώσεως των άποδοχών του, άρνεΐται να χορηγήση έπικαλούμενος την άδυναμίαν της Τραπεζής χωρίς να έννοη ότι και την εις το σημεζον τουτο τακτικήν του συνεχίζει την διαφήμησιν αυτής.

Πέραν τουτων ό κ. Διοικητής όψέμας ένδειξέρον και δε' αυτήν την ύπόθεσιν των 'Ασφαλιστικών μας Ταμείων διότι όψέμας, ως λέγει ό έδριος, άντελήθη τας συνεπείας του γενομένου

χωρισμού. 'Όταν το Συλλογικόν μας ύργαζον είχαν έκστρατεύσει κατά του χωρισμού άναπτύξαν όλόκληρον το έπιχειρηματολόγιόν του και έπισημάναν τους κινδύνους και τας συνεπείας ό κ. Διοικητής έθεώρησε καλόν να μείνη άμετόχος. Και τώρα ότε όντως ένδιαφέρθη και ένα είμεθα ειλικρινείς ένδιαφέρθη και ένδιαφέρεται και έλαθε την ύποχρεωσιν του Στρατήγου Παπάγου, εκτιμήσαντος το δια του Ν.Δ. 2626 μέγεθος της άδικίας, περι τακτοποιήσεως του θέματος, ή ύπόθεσις δεν προχωρεί και ή άγωνία των συνταξιούχων παρατείνεται.

ΔΙΑΤΙ; 'Αντι ό κ. Διοικητής να άπορροφά τον χρονον του άσχολούμενου με εύθυνολογίας του παρελθόντος και με άνύπαρκτα έρείπια ός άσχοληθί, άν δύναται, με έργον δημιουργικόν προσαρμολύμενον προς τας παραδόσεις και την ύψηλήν αποστολήν του 'Ιδρύματος.

'Ας πιστεύση ότι άκολουθών την οϊαν άκολουθεΐ τακτική ένφ ό έδριος δεν παρελαθεν έρείπια κινδυνεύει να παραδώση εις τους έπιγενομένους έρείπια.

Η κατά το μέχρι τουδε λίαν άρκετόν χρονικόν διάστημα τακτική της Διοικήσεως μέγιστον προδικάζει κίνδυνον: τον κίνδυνον της συμφοράς.

Τόν κίνδυνον τουτον, πιστεύομεν ότι θα διέδη ή σημερινή Κυβέρνησις και κατά πρώτον λόγον ό Πρόεδρος αυτής Στρατήρχης Παπάγος εις ύν ποιούμεθα έκκλησιν.

'Αλλά και σεΐς, κύριοι Συνάδελφοι, ήμεεις όλοι, σφιταγκαλισμένοι έν τη ένότητι πρέπει να άποτρέψωμεν την συμφοράν.

'Αντιμετωπίζοντες τας άντιξέδους περιστάσεις ύφείλομεν να μη άπομακρυνθώμεν από την ιδέαν της παλαιάς 'Εθνικής Τραπεζής και την ύψηλήν της αποστολήν και ός συνεχίζομεν τον άγώνα μας δια να κρατήσωμεν την σημαίαν και την έννοιαν της 'Εθνικής Τραπεζής ύψηλά.

Είς τας κρίσεις περιόδους δοκιμάζοντα οι ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ.

Με την πίστιν αυτήν σΐς σφίγγομεν όλων το χέρι θερμά.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Αυτές τις μέρες κυκλοφόρησε ένα εκλεκτό παιδικό βιβλίο του συναδέλφου κ. Πάνου Βαζούρα με τον τίτλο «'Ασμένια Χαραμάτα» τραγούδια κι' άπαγγελίες.

Στο βιβλίο αυτό τα παιδιά, μικρά και μεγάλα, θα βρουν την άνοιξη, τα πουλιά, τα λουλούδια, την πατρίδα, τη θάλασσα, τα ζώα, τα ψάρια, την παιδική γιορτή.

Στους ώραίους, γλυκούς, κι' άφθονους στίχους του, θα βρουν την άγάπη, το παράδειγμα, τη μόρφωση, τη χάρη, τις ώμορφιές της ζωής.

Κάθε στίχος του είναι και μια τρανή χαρά, κάθε ποίημα του και μια γλυκειά έκπληξη και στο σύνολό του ένα άκούραστο κι' ευχάριστο μορφωτικό μέσο για τους τρυφερούς και χαριτωμένους αναγνώστες του.

ΚΟΤΩΤΕΡΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΜΑΣ κ. ΚΑΡΟΛΙΣΤΡΙΑ ΣΧΕΤΙΚΗΝ ΜΕ ΤΑΣ ΕΚΔΟΘΕΙΣΑΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΑΣ ΤΑΜΕΙΑ

Εν Αθήναις τη 6 'Ιουλίου 1954
Προς τον
Σύλλογον 'Υπαλλήλων 'Εθνικής Τραπεζής
Ε ν τ α υ θ α

Κύριοι,
Έχω την τιμήν να σας άποστείλω αντίγραφα των αποφάσεων της όλομελείας του Συμβουλίου 'Επιπαρατείας επί των παρ' του ύμετέρου Συλλόγου άσκηθεισών τελευταίας αίτησεων άνωρώσεως και τας διαφόρων εκτελεστών διοικητικών πράξεων σχετικών προς την λειτουργίαν των 'Ασφαλιστικών 'Όργανισμών του Προσωπικού της 'Εθνικής Τραπεζής, ως και να σας εκθέσω τα εκ της μελέτης των άποφάσεων τουτων συμπεράσματα μου, έφ' όσον ταυτα παρουσιάζουν ένδιαφέρον τι δι' ύμας ως προς την περαιτέρω τηρητέαν συμπεριφοράν του ύμετέρου Συλλόγου.

Ι.
'Υπό του Συλλόγου ήσκήθη έν πρώτοις δια του δικηγόρου κ. Θ. Τσάτσου ή από 16 Μαΐου 1953 αίτησις άνωρώσεως της ύπ' αριθ. 22883) 19.3.1953 αποφάσεως του 'Υπουργού του 'Εμπορίου, δια της όποιας ένεκρίθη το Καταστατικόν της 'Εθνικής Τραπεζής 'Ελλάδος και 'Αθηνών Α.Ε.» επί τω λόγω ότι ή διάταξις της παρ. 3 του άρθρου 11 του Καταστατικού έπιτρέπει όπωσ και το Ταμειον Συντάξεων του προσωπικού της 'Εθνικής Τραπεζής εκπροσωπείται αυτοδικαίως εις τας γενικάς Συνελεύσεις των μετόχων της Τραπεζής δια των 'Υπουργών Οικονομικών 'Εργασίας και Προνοίας. Η αίτησις αυτή άπαρρίπτεται δια της συνημμένως ύπ' αριθ. 977) 1954 αποφάσεως του Σ.Ε. επί τη σκέψει ότι ή διάταξις της προσβαλλομένης ύπουργικής αποφάσεως δεν δημιουργεί νέαν νομικήν κατάστασιν, άλλ' άπλώς επαναλαμβάνει ό,τι ακριβώς όρίζει ή διάταξις του άρθρου 2 του Ν. 2292) 1953 περί συγχωνεύσεως άνωμίμων τραπεζιτικών 'Εταιρειών. 'Εφ' όσον δε δεν δύναται να προσβληθί ό Νόμος ένώπιον του Σ.Ε., δεν δύναται όσαύτως να προσβληθί και ύπουργική άπόφασις μη θεσπίζουσα νέον κανόνα δικαίου, άλλ' άπλώς επαναλαμβάνουσα το κείμενον του Νόμου.

ΙΙ.
'Υπό του Συλλόγου ήσκήθη όσαύτως, δι' έμου, αίτησις άνωρώσεως κατά της ύπ' αριθ. 56045) 53 αποφάσεως του 'Υπουργού 'Εργασίας δι' ης έτροποποιήθη το άρθρ. 1 του έν ισχύϊ Κανονισμού του Ταμείου Συντάξεων του Προσωπικού των Τραπεζών 'Εθνικής, Κτηματικής και 'Ελλάδος, όμοία δ' αίτησις άνωρώσεως κατά της αυτής ύπουργικής αποφάσεως ήσκήθη δι' έμου και παρ' της 'Ενώσεως Συνταξιούχων των Τραπεζών 'Εθνικής, Κτηματικής και 'Ελλάδος, ως και άτομικώς παρ' των Συνταξιούχων κ.κ. Κ. Μάνου, Χ. Λαγοπάτη, Ι. Σωτηροπούλου και Κ. Τριανταφύλλου.

'Επί των προσφυγών τουτων, αι όποιαι συνεδικάσθησαν, έξεδόθη ή συνημμένη ύπ' αριθ. 973) 1954 άπόφασις το ύΣυμβουλίου 'Επικρατείας δια της όποιας γίνεται δεκτόν ότι το Ταμειον Συντάξεων του Προσωπικού της 'Εθνικής Τραπεζής ιδρύθη το πρώτον ως νομικόν πρόσωπον δημοσίον δικαίου μετά τον Ν. 2868) 1922 και ότι το νομικόν τουτο πρόσωπον δεν άποτελεί συνέχαιαν του από του έτους 1867 ιδρυθέντος και λειτουργούντος Ταμείου Συντάξεων του προσωπικού της 'Εθνικής Τραπεζής, άλλ' είναι τελείως άνεξάρτητον τουτο. 'Εάν δε - λέγει ή άπόφασις του Σ.Ε. - δια του άρθρου 25 του 1926 ώρισθη παρ' τον Νόμον ότι ή προϋπάρχουσα περιουσία του Ταμείου μεταβιβάζεται εις το μετά τον Νόμον 2868) 1922 συσταθέν νομικόν πρόσωπον δημοσίον δικαίου, ή διάταξις αυτή ήδύνατο να προσβληθί τότε ως άκυρος ένώπιον των τακτικών Δικαστηρίων. Κατ' ακολουθίαν - συμπεραίνει ή άπόφασις του Σ.Ε. - νομίμως ό 'Υπουργός της 'Εργασίας έπεμβαίνει εις τα της λειτουργίας του Ταμείου, έφ' όσον τουτο είναι νομικόν πρόσωπον δημοσίον δικαίου.

'Ενφ όμως ταυτα δέχεται το Συμβούλιον 'Επικρατείας, περαι-

τέρω, στηρίζομενον επί της μεταξυ 'Ελληνικού Δημοσίου και 'Εθνικής Τραπεζής συμβάσεως της 23) 2) 1928, κυρωθείσης δια του Ν. 3483) 1928, δι' ης συμφωνήθη ότι τα Ταμεία Συντάξεων και Αύτασφαλείας των 'Υπαλλήλων 'Εθνικής Τραπεζής άποτελοϋσιν αυτόνομους οργανισμούς διοικουμένους κατά τας διατάξεις των Κανονισμών αυτών, δέχεται ότι το Ταμειον Συντάξεων του Προσωπικού των Τραπεζών 'Εθνικής, Κτηματικής και 'Ελλάδος άπολαύει αυτονομίας και διέπεται άποκλειστικώς υπό των Καταστατικών αυτου διατάξεων, αι όποιαι δεν δύναται να τροποποιηθών παρ' μόνον καθ' έν τρόπον όρίζει αυτό τουτο το Καταστατικόν του Ταμείου. 'Επί τη βάσει της σκέψεως ταύτης το Σ.Ε. δέχεται περαιτέρω ότι έφ' όσον το Ταμειον Συντάξεων άπήλασε κατά νόμον καταστατικής αυτονομίας, δεν ειχον επ' αυτου εφαρμογήν αι διατάξεις των Ν. 2070) 1952, Α. Ν. της 11 Ν) βρίου 1953 και Ν.Δ. 2520) 1953 περί τροποποιήσεως των καταστατικών των άσφαλιστικών Ταμείων, και κατ' ακολουθίαν δεν έδικαιούτο ό 'Υπουργός της 'Εργασίας, δια της προσβαλλομένης αποφάσεως του, να προβή εις τροποποίησιν του Καταστατικού του Ταμείου χωρίς να έχη την επί πάντων των σημείων της άπόφασεως αυτου σύμφωνον γνώμην του Δ.Σ. του Ταμείου. Δια τον λόγον τουτον το Σ.Ε. ΑΚΥΡΟΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ δια της όποιας έτροποποιήθη το Καταστατικόν του κοινού Ταμείου άνευ της συμφώνου γνώμης του Δ.Σ. αυτου, συγχρόνως δε τονίζει το Σ.Ε. ότι ό δια του Ν.Δ. 2626) 1953 χωρισμός του κοινού Ταμείου εις δύο Ταμεία ούδαμώς αίρει την ως άνω άκυρότητα, διότι ρητώς το Ν. Δ. τουτο όρίζει ότι έκαστον των Ταμείων τουτων έξακολουθει να διέπεται υπό του Καταστατικού του κοινού Ταμείου. Κατ' ακολουθίαν και τα δύο ειδικά Ταμεία έξακολουθούσιν ήμερον να διέπονται υπό των καταστατικών διατάξεων του κοινού Ταμείου ως αυται ειχον πρό της της τροποποιήσεως δια της ύπ' αριθ. 56045) 1953 αποφάσεως του 'Υπουργού της 'Εργασίας, ή όμοια ήκυρωθή.

Σπουδαιότερα όμως συνέπεια της άποφάσεως τρυ Σ.Ε. είναι ότι δια ταύτης αναγνωρίζεται ή αυτονομία του κοινού Ταμείου, ήτις αύτονομία μετεδόθη ήδη και εις τα δύο ειδικά Ταμεία, ως και το γεγονός, ότι ό 'Υπουργός της 'Εργασίας ούδέν πλέον δύναται να πράξη προς τροποποίησιν των καταστατικών διατάξεων αυτών άνευ συμφώνου γνώμης του Δ.Σ. των.

Δια της ανωτέρω αποφάσεως του Σ.Ε. καταδικάζεται το Δημοσίον εις την δικαστικήν δαπάνην του Συλλόγου.

ΙΙΙ.
'Υπό του ύμετέρου Συλλόγου και των κ.κ. Γ. Κώστη, Α. Τσακίρογλου, Π. Μουτούση, Θ. Βενακίδη, Γ. Νικολάου, Β. Θωμοπούλου και Ι. Τζωρτζοπούλου ήσκήθη έπίσης δι' έμου αίτησις άνωρώσεως κατά της ύπ' αριθ. 53941) 53 αποφάσεως του 'Υπουργού της 'Εργασίας δι' ης έπροσέστη τα μέλη της 'Επιτροπής, ήτις θα προέβαιναν εις την διανομήν της περιουσίας του κοινού Ταμείου Συντάξεων του Προσωπικού των Τραπεζών 'Εθνικής, Κτηματικής και 'Ελλάδος μεταξυ των νεοιδρυθέντων δύο ειδικών Ταμείων Συντάξεων.

Κατά της αυτής άποφάσεως ήσκησαν έπίσης αίτησεις άνωρώσεως και ή 'Ενωσις Συνταξιούχων των Τραπεζών 'Εθνικής, Κτηματικής και 'Ελλάδος ως και οι συνταξιούχοι κ. κ. Κ. Μάνου, Χ. Λαγοπάτης, Ι. Σωτηροπούλου και Κ. Τριανταφύλλου. 'Ολαι αι αίτησεις αυται συνεδικάσθησαν, έξεδόθη δ' επ' αυτών ή συνημμένη 975) 1954 άπόφασις του Σ.Ε., ήτις επαναλαμβάνουσα τα δια της ως άνω ύπ' αριθ. 973) 1954 δεκτά γενομένα, ότι το κοινόν Ταμειον Συντάξεων ήτο νομικόν πρόσωπον δημοσίον δικαίου, δέχεται ότι ή δια του Ν.Δ. 2626) 1954 προβλεπομένη σύστασις Διοικητικής 'Επιτροπής δια την κατανομήν της περιουσίας του καταργηθέντος κοινού Ταμείου εις τα άντ' αυτου συσταθέντα δεν αντίκειται προς συνταγματι-

ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΤΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑ « ΠΕΡΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΟΥ Ν.Δ. 2510 Κ.Λ.Π. »

ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΗΣ 24ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1954

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Έφ' άπαξ συζητήσις επί τής άρχής, τών άρθρων και του συνόλου τού σχεδίου Ν. Δ. «περί συμπληρώσεως διατάξεων τινών του Ν. Δ. 2510)1953 «περί ρυθμίσεως ζητημάτων τινών του προσωπικού Τραπεζιτικών Ίδρυμάτων και άλλων τινών διατάξεων».

Ο εισηγητής τής πλειοψηφίας κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ έχει τόν λόγον.

(Είς τó σημείον τούτο τήν Πρόεδρικήν Έδραν καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος κ. Ι. Τριανταφυλλίης).

Ε. ΖΑΝΝΗΣ. Κύριε Πρόεδρε, θα παρακάλουν να αναβληθί ή συζήτησις του σχεδίου Ν. Δ., καθόσον άπουσιάζει ο εισηγητής τής μειοψηφίας κ. Μητσοτάκης.

Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ. Κύριε Πρόεδρε, εις τήν ήμερήσιαν διάταξιν είναι αναγεγραμμένον διά να συζητηθί πρώτον τó σχεδίου Ν. Δ. του Ύπουργείου Γεωργίας. Έχων ύπ' όψει ο κ. Μητσοτάκης ότι θα συνεζητείτο τούτο πρώτον και ότι θα κατηναλίσκετο ολόκληρος συνεδρίασις δεδομένης τής σπουδαιότητός του, άπουσιάζει. Δι' αυτό παρακαλούμεν, κύριε Πρόεδρε, τόν κ. Ύπουργόν, να αναβάλη τήν συζήτησιν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Έπικαλούμαι τήν κήν τινα διάταξιν.

IV. Ύπό του ήμετέρου Συλλόγου και τών κ.κ. Γ. Κώστη, Δ. Τσακίρογλου, Π. Μουτούση, Θ. Βενεκίδη, Γ. Νικολάου, Β. Θωμοπούλου και Ι. Τζωρτζωπούλου ήσκήθη τέλος δι' έμού αίτησις άκυρώσεως και κατά τής ύπ' αριθ. 53747)53 άποφάσεως του Ύπουργού Έργασίας, διά τής όποιας συνεκροτήθη τó Διοικητικόν Συμβούλιον του κοινού Ταμείου Συντάξεων Προσωπακού τής Έθνικής Τραπεζής. Επί τής προσφυγής ταύτης έξεδόθη ή ύπ' αριθ. 974)1954 άπόφασις του Συμβουλίου Έπικρατείας, ήτις δέχεται ότι έφ' όσον, κατά τ' άνωτέρω έκτεθέντα και τά διά τής ύπ' αριθ. 973)1954 άποφάσεως του Σ. Ε. δεκτά γενόμενα, ήνωθή ή ύπουργική άπόφασις δι' ής έτροποποιήθησαν αι περί συγκροτήσεως του Δ.Σ. του Ταμείου καταστατικά διατάξεις αυτού, έπειτα ότι και ό επί τή βάσει τών νέων τούτων (άκυρωθεισών) διατάξεων διορισμός του Δ.Σ. του κοινού Ταμείου Συντάξεων είναι άκυρος και άκυρο επίσης είναι αι παρ' αυτού ένεργηθείσαι πράξεις. Διά τούτο τó Σ.Ε. άκυροί τήν προσβαλλομένην άπόφασιν και καταδικάζει τó Δημόσιον εις τήν δικαστικήν δαπάνην του Συλλόγου.

V. Ύπό του ήμετέρου Συλλόγου ήσκήθησαν ώσάυτως δι' έμού αίτησις άκυρώσεως τóσον κατά τής ύπ' αριθ. 50047)1954 άποφάσεως του Ύπουργού Έργασίας, δι' ής διορίσθησαν τά μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου Αύτασφαλείας επί τριετείθ ηθείς, όσον και κατά τής ύπ' αριθ. 50811)1953 άποφάσεως του Ύπουργού Έργασίας, δι' ής διορίσθη Διοικητική Έπιτροπή διανομής τής περιουσίας του Ταμείου Αύτασφαλείας. Άμφοτέρων όμως τών αίτήσεων τούτων ή συζήτησις αναβληθείσα διά τήν 11 Ιουνίου 1954, άνεβλήθη αίτησις τού εισηγητού και πάλιν διά τήν 11 Νοεμβρίου 1954.

VI. Έν συμπεράσματι δέον έν πρώτοις να τονίσω ότι ή εϋθύς μετά τήν έκδοσιν τών άνωτέρω άποφάσεων του Σ.Ε. δημοσιευθείσα εις

μήμηνας, κύριοι συνάδελφοι, ότι δέν είναι άηθες, ούτε σπάνιον, νομοσχέδια πού ύπολογίζει τις ότι θα συζητηθούν μετά δύο ώρας, να συμβή να συζητηθούν ένωρίτερον.

Ε. ΓΟΝΗΣ (Ύπ. Έργασίας). Κύριοι συνάδελφοι, τά σχέδια Ν. Δ. του Ύπουργείου Έργασίας, είναι αναγεγραμμένα εις τήν ήμερήσιαν διάταξιν, και εάν συνεζητείτο τó σχεδίου του Ύπουργείου Γεωργίας πρώτον, δέν έπεται έκ τούτου ότι δέν θα συνεζητούντο και τά άκολουθούτα σχέδια του Ύπουργείου Έργασίας. Όλοι αι προϋποθέσεις του Κανονισμού έχουν τηρηθί και έπομένως ή συζήτησις βαίνει όμαλώς.

Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ. Κύριοι συνάδελφοι, τó ύπό κρίσιν σχέδιον Ν. Δ. είναι περιορισμένου άντικειμένου και άμα σαφές.

Τó σχεδίου τούτο έχει δύο σκέλη. Τó πρώτον σκέλος αυτού, άφορά ζητήματα πού προέκυψαν άπό τήν έφαρμογήν του Ν. Δ. 2510 διά τó προσωπικόν τών συγχωνευθεισών Τραπεζών. Τó δεύτερον αυτού σκέλος, είναι διάφορον. Είς τó πρώτον σκέλος, λαμβάνονται μέτρα, τά όποια είτε διασφαλίζουν τó προσωπικόν τών συγχωνευθεισών Τραπεζών, είτε ρυθμίζουν προκύψαντα ζητήματα. Ένδεικτικώς αναφέρω τήν παράγραφον 2 του άρθρου 1. Η διάταξις αυτή νομίζω ότι είναι άξία προσοχής. Άφορά τόν ειδικόν λογαριασμόν προκοδοτήσεως τών θυγατέρων τών ύπαλλήλων και νομίζω ότι πρέπει ν' άπαλειφθί.

τάς καθημερινάς έφημερίδας πανομοιότυπος ειδήσις περί άπαρρηφείσεως αίτήσεως άκυρώσεως του Συλλόγου, άσκηθείσης δήθεν κατά τού χωρισμού του κοινού Ταμείου Συντάξεων, είναι άνακριβής και ύποβολιμαία, διότι ο Σύλλογος δέν ήσκησε προσφυγήν κατά τού χωρισμού του Ταμείου, διά τόν όποιον λόγον ότι δέν ήπηρεζε σχετική έκτελεστική διοικητική πράξις ίνα τήν προσβάλη, διατάξεις δέ Νόμου δέν προσβάλλονται, ως γνωστόν, εύθέως δι' αίτήσεως άκυρώσεως ένώπιον του Συμβουλίου Έπικρατείας. Ο Σύλλογος διά τών προσφυγών του έπεδίωξε να κατοχυρωθή τήν άυτονομίαν του κοινού Ταμείου και να έμποδίσει τās αυθαίρετους έπεμβάσεις του Ύπουργού Έργασίας, έπέτυχε δέ τόν σκοπόν τούτον, έφ' όσον άνεγνωρίσθη ότι ο Ύπουργός τής Έργασίας δέν έδικαιούτο να προηθί εις τήν τροποποίησιν του Καταστατικού του Ταμείου άνευ τής ΣΥΜΦΩΝΟΥ επί πάντων άνεξαίρετως τών σημείων γνώμης, του Δ.Σ. του Ταμείου. Κατ' άκολουθίαν, τóσον ή παρά τόν Νόμον γενομένη διά τής προσβληθείσης ύπουργικής άποφάσεως τροποποίησις του Καταστατικού του Ταμείου, όσον και ή μετ' αυτήν έκδοθείσα ύπουργική άπόφασις περί διορισμού τών μελών του Δ.Σ. του Ταμείου (ή τών Ταμείων) είναι άκυροι και όλοι αι παρ' αυτών γενομένοι διοικητικά πράξεις, έφ' όσον έτελέσθησαν παρ' όργανον άκυρώς διορισθέντων, άκυρώς έγέγοντο.

Όσον άφορέ τήν άυτονομίαν του Ταμείου Αύτασφαλείας, αυτή θα κριθί κατά τήν συζήτησιν τών σχετικών προσφυγών τήν 11ην Νοεμβρίου 1954.

Μετά τιμής
Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

(Σ. Σ. Είς τó προσεχές φύλλον τής Τραπεζιτικής θέλωμεν δημοσιεύσει αντίγραφα τών έκδοθεισών άποφάσεων του Συμβουλίου τής Έπικρατείας προς πλήρη ενημέρωσιν σας έν σχέσει με τά άσφαλιστικά μας Ταμεία).

Ε. ΓΟΝΗΣ (Ύπ. Έργασίας). Έπιφέρεται ή έξις τροπολογία: Άπό τó έδάφιον α' τής παρ. 2 διαγράφεται ή περίοδος άπό «Έπίσης έν τή έννοία τών συμβάσεων κλπ.» μέχρι τέλους του έδαφίου.

Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ. Έπίσης νομίζω ότι εις τó έδάφιον ε' του αυτού άρθρου χρειάζεται άλλοια φραστική διατύπωσις, ίνα μη και μετά τήν έπιψηφισιν του σχεδίου Ν. Δ. προκύψουν μελλοντικές παρερμηνείαι εις βάρος τών ύπαλλήλων.

Είς τó άρθρον 2 λαμβάνεται ένα μέτρον διά τού όποιου παρέχεται ή δυνατότης τά όφειλόμενα να καταβάλλονται διά κρατήσεων έκ τών συντάξεων και να μη κατακρατούνται έφ' άπαξ, αλλά κατά δόσεις.

Και ήδη εισέρχομαι εις τó δεύτερον σκέλος.

Δι' αυτό θεσπίζεται ότι δέν είναι δυνατόν να είναι μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ύπάλληλοι μη εύρισκόμενοι έν ενεργώ ύπηρεσίαι.

Τó περιεχόμενον του άρθρου 7 άπό οίσασδήποτε πλευράς έξεταζόμενον, είναι όρθόν και άντھے εις οίανδήποτε κριτικήν. Τó λαμβάνω ως θέμα άρχής. Ύπάλληλοι μη έν ενεργεία δέν είναι δυνατόν να συμμετέχουν εις συλλογικήν όργάνωσιν τών εργαζομένων.

Ταύτα είχαν να είπω επί τής άρχής του ύπό συζήτησιν σχεδίου Ν. Δ. Εισηγούμενος τήν έπιψηφισίν του, έπιφυλάσσομαι εις τήν κατ' άρθρον συζήτησιν να αναπτύξω ώρισμένα τροπολογίας μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ο κ. Ζορμπάς έχει τόν λόγον.

Ν. ΖΟΡΜΠΑΣ. Κύριοι συνάδελφοι, τó ύπό κρίσιν σχέδιον Ν. Δ. κατετέθη δύο φορές. Η πρώτη κατάθεσις έφερε ύπογραφην του κ. Ύπουργού επί του Έμπορίου και του Ύπουργού τής Έργασίας, δεδομένου ότι και ο κ. Ύπουργός επί του Έμπορίου έχει άρμοδιότητα προκειμένου επί Τραπεζιτικών Ίδρυμάτων. Η δευτέρα κατάθεσις έγένητο ύπό μόνου του Ύπουργού τής Έργασίας και δέν γνωρίζω εάν εις τās άπόψεις αυτού συμφωνή και ο κ. Ύπουργός επί του Έμπορίου.

Ε. ΓΟΝΗΣ (Ύπ. Έργασίας). Παρέχω τήν διαβεβαίωσιν ότι είμαι άπόλυτως σύμφωνος.

Ν. ΖΟΡΜΠΑΣ. Θα έδει κατά τó Σύνταγμα να ύπογράφεται και ύπ' αυτού.

Νομίζω, ότι τó ύπό συζήτησιν σχέδιον Ν. Δ. άποτελεί συνέχειαν τών εύεργεσιών του Κράτους προς τήν Έθνικήν Τράπεζαν Έλλάδος και Αθηνών. Δι' άλλου χαρακτηριστικού Ν. Δ. ψηφισθέντος προ ήμερών, παρεσχέθη εις τήν Τράπεζαν ή εύχέρεια να πωλήσει τó Δημόσιον κτίρια πραγματικής ίσως αξίας 32.000.000 δρχ., έμπορικώς όμως τοιαύτης πολύ μικρότερης. Και ούτω ή Τράπεζα αυτή έκέρδισε σημαντικά ποσά.

Σήμερον έρχόμεθα, κ. συνάδελφοι, διά τού ύπό κρίσιν σχεδίου Ν. Δ. να άπαλλάξωμεν τήν Έθνικήν Τράπεζαν άπό τās ύποχρεώσεις τās όποιās έχει αναλάβει έναντι του προσωπικού της. Άπαλλάσσομεν επίσης τήν Έθνικήν Τράπεζαν ύποχρεώσεων αι όποιαι έχουν άναγνωρισθί και διά δικαστικών άποφάσεων.

Διά τού άρθρου 1 παράγραφος 2 όρίζονται τά έξις :

«Η Τράπεζα άπαλλάσσεται πάσης άπό τής συνάψεως τής τοιαύτης συμβάσεως ή συμφωνίας τυχόν άναληφθείσης παρ' αυτής ύποχρεώσεως, περί καταβολής εις τó οικείον Ταμείον Συντάξεων τών παρ' αυτού καταβληθεισών και έν κώ. μέλλοντι καταβληθησομένων κλπ.». Έχω ύπ' όψει μου τó άπό 1ης Σεπτεμβρίου 1953 έγγραφον τής Έθνικής Τραπεζής Έλλάδος

και Αθηνών προς τó Ταμείον Συντάξεων του προσωπικού τών Τραπεζών Έθνικής, Έλλάδος και Κτηματικής τó όποιον λέγει επί λέξει τά έξις : (Αναγινώσκει).

Αύτην τήν ύποχρέωσιν ανέλαβεν έγγράφως ο κ. Διοικητής τής Τραπεζής άπέναντι του Ταμείου του προσωπικού τών Τραπεζών Έθνικής, Έλλάδος και Κτηματικής. Έρχόμεθα τώρα ήμεις και άπαλλάσσομεν τήν Έθνικήν Τράπεζαν αυτής τής ρητής ύποχρεώσεως της. Είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, να διαγραφώμεν συμπερόντα μίας τάξεως ύπαλλήλων έναντι τών εργοδοτών των; Είναι δυνατόν να προβώμεν εις τοιαύτην άπαλλαγην; Δικαιούμεθα εις τούτο; Έάν ή Έθνική Τράπεζα κατέβαλε μίαν προσπάθειαν μειώσεως του τόκου, εάν μās έλεγε ότι εύρίσκετο εις οικονομικόν άδιέξοδον, θα τήν έβροθύσαμεν και ήμεις και οι ύπάλληλοί της, οι όποιοι άναμφισβητήτως ένδιαφέρονται διά τά συμφέροντα τής Τραπεζής. Άντ' αυτού όμως βλέπομεν ότι ή Διοίκισις τής Έθνικής Τραπεζής Έλλάδος και Αθηνών, κάμνει μεγάλας σπατάλας διά τόν εύπρετισμόν του κεντρικού της μεγάρου μη άπαραιτήτων, βλέπομεν ότι ή Τράπεζα διέψευσε τās έλπίδας αι όποια έστηρίχθησαν επ' αυτής. Πώς είναι δυνατόν ήμεις ως τίμιοι άνθρωποι να πληρωμεν τά συμφέροντα τών ύπαλλήλων προς όφελος Τραπεζής ούτ' ά δρώσης; Να καταργήσωμεν δικας; Να έμποδίσωμεν έφαρμογήν συμβάσεων και συμφωνιών; Νομίζω, ότι πρέπει να είμεθα αυστηροί κριταί και να ύποχρεώσωμεν τήν Τράπεζαν να έκπληρώση άπάσας τās ύποχρεώσεις της προς τούς ύπαλλήλους της. Να μη τής παράσχωμεν καμμίαν συγγνώμην, διότι δέν άντεπεκρίθη εις τās έλλείπιδας πού επ' αυτής έστηρίχθησαν.

Πέραν τούτων, κ. συνάδελφοι, τó άρθρον 3 όρίζει τά έξις: «Συνθήκαι έργασίας (ώραι έργασίας, άδειαι κλπ.) εύνοικώτεραι διά τó προσωπικόν έκαστέρας τών συγχωνευθεισών Τραπεζών κατά τόν πρό τής συγχωνεύσεως χρόνον, θεωρούνται διά τήν έφαρμογήν τών διατάξεων του παρόντος και κατά τήν έκτέλεσιν του Ύργανισμου ως μη ύφιστάμεναι».

Δηλαδή επειδή λόγω μακράς παραδόσεως και κύρους ή Έθνική Τράπεζα ήδυνήθη να παράσχη στοιχειώδεις τινάς άνέσεις εις τούς ύπαλλήλους της και είχε καταστήσει τόν βίον τών κάπως πιό άνετο έναντι άλλων ύπαλλήλων, ένα, οι ύπάλληλοι τής Τραπεζής Αθηνών δέν εύρίσκοντο εις τó αυτό έπίπεδον, άντι να έλθη και να ίσοπεδώση τās συνθήκας ζωής τών ύπαλλήλων τών δύο Τραπεζών προς τās εύνοικίας συνθήκας τών ύπαλλήλων τής Έθνικής Τραπεζής, λέγει ότι, εύνοικαί συνθήκαι τών ύπαλλήλων τής Έθνικής Τραπεζής δέν ισχύουν και ότι θα ισχύουν αι συνθήκαι ζωής τών ύπαλλήλων τής Τραπεζής Αθηνών. Δηλαδή άντι να προχωρήση προς βελτίωσιν τών όρων ζωής τών ύπαλλήλων τής Τράπεζας άπισθοδρομεί. Είναι και τούτο δείγμα τής νοστορίας και τής Τραπεζής και τής Κυβερνήσεως.

Έρχόμεθα ήδη, κ. συνάδελφοι, εις τó άρθρον 7, τού όποιου ο εισηγητής τής πλειοψηφίας εισηγήθη τήν έπιψηφισίν του.

Τó άρθρον 7 όρίζει τά έξις:

«Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου επαγγελματικών σωματείων άπόλυσιν αυτοδικαίως τήν ιδιότητα των ταύτην άφ' ής παύσωσιν να εύρίσκονται εις ενεργόν άσκησιν του άσκουμένου παρά τών μελών του σωματείου επαγγέλματος. Η διάταξις αυτή έφαρμόζεται επί τών σωματείων Τραπεζικών ύπαλλήλων και τών σωματείων ύπαλλήλων Ύργανισμών Δημοσίου Δικαίου».

Η τελευταία διάταξις του άρθρου τούτου ως βλέπετε, κ. συνάδελφοι, άντιστρατεύεται τó άρθρον 3 του Συντάγματος τó όποιον όρίζει, ότι, όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι έναντι του Νόμου. Άπό τής άπόψεως αυτής τó άρθρον 3 πρέπει να διαγραφή.

Πέραν αυτού και άν ή διάταξις αυτή δέν άντεστρατεύετο προς τó άρθρον 3 του Συντάγματος, θα έδει να διαγραφή, διότι οι ύπάλληλοι φοβούμενοι τά τρομοκρατικά μέσα τής Διοικήσεως τής Τραπεζής, έξέλεξαν εις τήν διοίκησιν τού Συλλόγου πρόσωπα άρτι έξελθόντα τής ύπηρεσίας δια να άσκήσουν τά καθήκοντά των άνευ φόβου και έπιρροής τής Διοικήσεως τής Τραπεζής. Πώς θα έλθωμεν ήμεις εις άντίθεσιν προς τούς ανθρώπους αυτούς οι όποιοι έξέλεγησαν νομοτύπως διά να διοικήσουν τόν Σύλλογον; Έάν ύποχρεώσωμεν τούς ύπαλλήλους να εκλέγουν διά τήν διοίκησιν του Συλλόγου έν ενεργεία ύπαλλήλους, με τά μέτρα τά όποια λαμβάνει ή Κυβέρνησις και ή Διοίκισις, ποιοι έν ενεργεία ύπάλληλοι θα τολμήσουν να άντιστρατευθούν τά μέτρα τής Τραπεζής; Ποιοι σοβαροί και υπερήφανοι ύπάλληλοι θα θελήσουν να άναμυχθούν; Πώς θα λειτουργήση έν τοιαύτη περιπτώσει ο Συνδικαλισμός, όταν οι ύπάλληλοι δέν δύναται να διεκδικήσουν τά δικαιώματά των; Θα εύρεθούν λέβεια μερικοί ύπάλληλοι έν έξέκείνων οι όποιοι συνηθίζουν να κάμνουν ύποκλήσεις, να άναβάλουν τήν Διοίκησιν του Συλλόγου, άλλα αυτοί θα έκτελούν τās έντολās τής Διοικήσεως και δέν θα ένδιαφέρωνται διά τά συμφέροντα των ύπαλλήλων. Δέν νομίζω, κ. συνάδελφοι, ότι με τοιαύτα μέτρα ύπηρετούμεν τά δικαιώματα τών ύπαλλήλων και τόν Συνδικαλισμόν.

Χάριν τής ανάγκης τής έλευθέρως έξελίξεως του Συνδικαλισμού εις τήν χώραν μας, είμεθα ύποχρεωμένοι να άφήσωμεν να λειτουργήση έλευθέρως ο Σύλλογος τών ύπαλλήλων τής Έθνικής Τραπεζής. Παρακαλώ κ. συνάδελφοι, να προσέξετε τήν διάταξιν του άρθρου 7. Προς τó συμφέρον του κοινωνικού συνόλου επιβάλλεται ή διάταξις αυτή να διαγραφή. Μη ώδοούμε ήμεις έκ τής Έθνικής ταύτης αίθεύσεως τούς πτωχούς και άδυνατούς εις έκτροπας. Άς ύποβροθήσωμεν τήν άρμονικήν συμβίωσιν τών Έλλήνων, ίνα προλάβωμεν άνοστορίας. Μέτρα ως τó παρόν σχέδιον Ν. Δ. δέν ύποδοθούν εις τούτο. Δι' αυτό τó σχεδίου τούτο μās εύρίσκει άντιθέτως και θα τó καταψηφίσωμεν.

Ε. ΓΟΝΗΣ (Ύπ. Έργασίας). Κύριοι συνάδελφοι, έπιθυμώ να κατατοπίσω τó Σώμα επί τών διατάξεων του άρθρου 7. Είσοθε ήνμεροι επί τών κατηγοριών αι όποια ήκούσθησαν έναντι του άρθρου τούτου. Η κυρία κατηγορία ήτο ότι δήθεν τούτο είναι άντισυνδικαλιστικόν.

Άρχικώς ή διάταξις αυτή δέν έχρηζεν έρμηνείας ότι, ύπάλληλος μη εύρισκόμενος έν ενεργεία δέν δύναται να είναι μέλος του Συλλόγου τών έν ενεργεία ύπαλλήλων.

Κύριοι, θα ήδητε όποια είναι ή πραγματική συνδικαλιστική άποψις και τι είναι ο Συνδικαλισμός. Ο κ. συνάδελφος, ο όποιος ώμίλησε περί Συνδικαλισμού, νομίζω, ότι άγνοεί τά έξις άλλα πράγματα. Η διάταξις αυτή, δέν είναι καινοφανής. Η ίδια διάταξις περιλαμβάνεται εις τόν νόμον 2151, ή όποια έψηφίσθη επί δημοκρατι-

ων ύπαλλήλων Ύργανισμών Δημοσίου Δικαίου».

Η τελευταία διάταξις του άρθρου τούτου ως βλέπετε, κ. συνάδελφοι, άντιστρατεύεται τó άρθρον 3 του Συντάγματος τó όποιον όρίζει, ότι, όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι έναντι του Νόμου. Άπό τής άπόψεως αυτής τó άρθρον 3 πρέπει να διαγραφή.

Πέραν αυτού και άν ή διάταξις αυτή δέν άντεστρατεύετο προς τó άρθρον 3 του Συντάγματος, θα έδει να διαγραφή, διότι οι ύπάλληλοι φοβούμενοι τά τρομοκρατικά μέσα τής Διοικήσεως τής Τραπεζής, έξέλεξαν εις τήν διοίκησιν τού Συλλόγου πρόσωπα άρτι έξελθόντα τής ύπηρεσίας δια να άσκήσουν τά καθήκοντά των άνευ φόβου και έπιρροής τής Διοικήσεως τής Τραπεζής. Πώς θα έλθωμεν ήμεις εις άντίθεσιν προς τούς ανθρώπους αυτούς οι όποιοι έξέλεγησαν νομοτύπως διά να διοικήσουν τόν Σύλλογον; Έάν ύποχρεώσωμεν τούς ύπαλλήλους να εκλέγουν διά τήν διοίκησιν του Συλλόγου έν ενεργεία ύπαλλήλους, με τά μέτρα τά όποια λαμβάνει ή Κυβέρνησις και ή Διοίκισις, ποιοι έν ενεργεία ύπάλληλοι θα τολμήσουν να άντιστρατευθούν τά μέτρα τής Τραπεζής; Ποιοι σοβαροί και υπερήφανοι ύπάλληλοι θα θελήσουν να άναμυχθούν; Πώς θα λειτουργήση έν τοιαύτη περιπτώσει ο Συνδικαλισμός, όταν οι ύπάλληλοι δέν δύναται να διεκδικήσουν τά δικαιώματά των; Θα εύρεθούν λέβεια μερικοί ύπάλληλοι έν έξέκείνων οι όποιοι συνηθίζουν να κάμνουν ύποκλήσεις, να άναβάλουν τήν Διοίκησιν του Συλλόγου, άλλα αυτοί θα έκτελούν τās έντολās τής Διοικήσεως και δέν θα ένδιαφέρωνται διά τά συμφέροντα των ύπαλλήλων. Δέν νομίζω, κ. συνάδελφοι, ότι με τοιαύτα μέτρα ύπηρετούμεν τά δικαιώματα τών ύπαλλήλων και τόν Συνδικαλισμόν.

Χάριν τής ανάγκης τής έλευθέρως έξελίξεως του Συνδικαλισμού εις τήν χώραν μας, είμεθα ύποχρεωμένοι να άφήσωμεν να λειτουργήση έλευθέρως ο Σύλλογος τών ύπαλλήλων τής Έθνικής Τραπεζής. Παρακαλώ κ. συνάδελφοι, να προσέξετε τήν διάταξιν του άρθρου 7. Προς τó συμφέρον του κοινωνικού συνόλου επιβάλλεται ή διάταξις αυτή να διαγραφή. Μη ώδοούμε ήμεις έκ τής Έθνικής ταύτης αίθεύσεως τούς πτωχούς και άδυνατούς εις έκτροπας. Άς ύποβροθήσωμεν τήν άρμονικήν συμβίωσιν τών Έλλήνων, ίνα προλάβωμεν άνοστορίας. Μέτρα ως τó παρόν σχέδιον Ν. Δ. δέν ύποδοθούν εις τούτο. Δι' αυτό τó σχεδίου τούτο μās εύρίσκει άντιθέτως και θα τó καταψηφίσωμεν.

Ε. ΓΟΝΗΣ (Ύπ. Έργασίας). Κύριοι συνάδελφοι, έπιθυμώ να κατατοπίσω τó Σώμα επί τών διατάξεων του άρθρου 7. Είσοθε ήνμεροι επί τών κατηγοριών αι όποια ήκούσθησαν έναντι του άρθρου τούτου. Η κυρία κατηγορία ήτο ότι δήθεν τούτο είναι άντισυνδικαλιστικόν.

Άρχικώς ή διάταξις αυτή δέν έχρηζεν έρμηνείας ότι, ύπάλληλος μη εύρισκόμενος έν ενεργεία δέν δύναται να είναι μέλος του Συλλόγου τών έν ενεργεία ύπαλλήλων.

Κύριοι, θα ήδητε όποια είναι ή πραγματική συνδικαλιστική άποψις και τι είναι ο Συνδικαλισμός. Ο κ. συνάδελφος, ο όποιος ώμίλησε περί Συνδικαλισμού, νομίζω, ότι άγνοεί τά έξις άλλα πράγματα. Η διάταξις αυτή, δέν είναι καινοφανής. Η ίδια διάταξις περιλαμβάνεται εις τόν νόμον 2151, ή όποια έψηφίσθη επί δημοκρατι-

σεις εις τούς πολεμιστάς και όταν παρέρχεται ο κίνδυνος να τούς λησμονώμεν.

Ε. ΓΟΝΗΣ (Υπ. Έργασίας). Έπαναλαμβάνω, κ. συνάδελφε, ότι εάν δεν καταργηθεί το άρθρον 10 δεν θα έπιτυγχάνετο η έκκαθάρσις του προσωπικού των Τραπεζών. Τούτο έτέθη υπ' όψιν του Συντονιστικού Συμβουλίου, το όποιον διάταξε τον Υπουργόν Έργασίας να ζητήσει την κατάργησιν του άρθρου αυτού. Μετά ταύτα νομίζω ότι οι Κυβερνητικοί βουλευταί, τουλάχιστον, δεν έπιτρέπεται να επανέρχωνται επί το αυτό.

Σ. ΠΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ. Και αν υπήρξεν ακόμη απόφασις του Στρατάρχου, κ. Πρόεδρε, περί καταργήσεως του άρθρου 10, τούτο άσφαλώς έγένετο λόγω κακής σχετικής εισηγήσεως. Ημείς δεν παραδεχόμεθα ότι δεν θα ήτο δυνατή η έκκαθάρσις του προσωπικού των Τραπεζιτικών Ίδρυμάτων εάν δεν άπελούντο και οι πολεμισταί του άρθρου 10, διότι το άρθρον τούτο δεν άφορά σύμπαντας τούς πολεμιστάς ως εδήλωσεν ο κ. Υπουργός, αλλά περιωρισμένον αριθμόν τούτων, περιλαμβανόμενον εις τούς Ν. 751 και 1836. Πρόκειται δηλαδή περί λίγων ανθρώπων οι όποιοί είναι έξιοι πάσης τιμής και ύποστηρίξεως. Τούτο, έξ άλλου, είναι σύμφωνον και με την Κυβερνητικήν πολιτικήν περί προστασίας των πολεμιστών, την όποιαν έχάραξεν αυτός ούτος ο Στρατάρχης Παπάγος.

Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ. Διά την εξεύρεσιν τρόπου τακτοποίησεως του ζητήματος τούτου, κ. Πρόεδρε, προτείνω όπως αι διατάξεις του άρθρου 8 έπεκταθούν και επί των πολεμιστών των νόμων 751 και 1836.

Α. ΔΕΡΔΕΜΕΖΗΣ. Μα τότε καταλήγομεν εις το ίδιο.

Ε. ΓΟΝΗΣ (Υπ. Έργασίας). Δεν νομίζω ότι πρέπει να έπιμένετε, κ. συνάδελφοι, διότι έκτός από την κυβερνητικήν σύστασιν όπως άποφειχθούν αι άπολύσεις των πολεμιστών και αυτή αυτή η Διοίκησις κατέβαλεν ιδιαίτερον προσοχήν ώστε εκ των πολεμιστών να άπομακρυνθούν μόνον οι κακοί. Έξ άλλου, δεν αξίζει, νομίζω, τον κόπον η συζήτησις αυτή, διότι άπελύθησαν έξ αυτών μόνον 5 κακοί υπάλληλοι, οι όποιοί έπρεπε να άπομακρυνθούν. Δεν νομίζω, έπαναλαμβάνω, ότι χάριν των 5 αυτών κακών υπαλλήλων πρέπει να ανατρέψωμεν τον νόμον.

Μεθ' ο το άρθρον 1 έγένετο δεκτόν ως έτροποποιήθη, ως και τα άρθρα 2, 3, 4, 5 και 6 ως έχουν.

Συζητούμενου του άρθρου 7, ο κ. Ν. ΖΟΡΜΠΑΣ λέγει τα έξής:

Ο κ. Υπουργός, κ. Πρόεδρε, άπήντησεν εις όσα επί της άρχής του υπό κρίσιν σχεδίου Ν. Δ. ειχον την τιμήν να έκείσω, χωρίς όμως να προσέξω έκείνα τα όποια είπον. Έγώ, κ. Πρόεδρε, είπον ότι παραβαίνομεν το άρθρον 3 του Συντάγματος, διότι διά του υπό κρίσιν σχεδίου διαχωρίζομεν τούς Τραπεζιτικούς υπαλλήλους, από τούς άλλους υπαλλήλους. Έκτός αυτού έπρόσθεσα ότι δεν πρέπει να παραδώσωμεν το σωματεϊον των υπαλλήλων έρμαιον εις την Διοίκησιν της Τραπεζής, διότι άκριβώς τούτο πράττομεν διά της διατάξεως του άρθρου 7. Ο κ. Διοικητής έφρόντισε και άπέλυσεν όλους τούς υπαλλήλους, οι όποιοί ειχον άναμιχθή περί τα συνδικαλιστικά ζητήματα. Θα άπόλυση δε και πάντα όστις θέλει άναμιχθή εις το μέλλον εις την Διοίκησιν του Συλλόγου των. Εϊδικά συνθήκαι έπικρατούν εις τον Σύλλογον αυτόν, αιτινες έδει να μάς ειχον καταστήσει προεκτικούς. Έάν φύγουν από την Διοίκησιν του Συλλόγου οι έχάτως άπολυθέντες ο Σύλλογος θα περιπέση εις μαρasmus και οι υπάλληλοι δεν θα έχουν το συνδικαλιστικόν όργανον που θα τούς ύποστηρίξει. Ούτω πλήττομεν τον Συνδικαλισμόν. Αυτά είπον, αυτά έπαναλαμβάνω ως άληθή και ούδεις ήμπορεί να διαφύσση. Ένεκα τούτου ζητώ την μη ψήφισιν του άρθρου 7.

Ε. ΓΟΝΗΣ (Υπ. Έργασίας). Κύριε Πρόεδρε, εις το άρθρον 7 αι λέξεις «επί των Σωματείων Τραπεζιτικών υπαλλήλων» ν' αντικατασταθώ δια των λέξεων «επί του προσωπικού Τραπεζών».

Μεθ' ο το άρθρον 7 έγένετο δεκτόν ως έτροποποιήθη ως και όλον το άνω σχέδιον κατ' άρχήν και κατ' άρθρον, ως έτροποποιήθη, αναβαλλομένης της ψηφίσεως του συνόλου.

Ε. ΓΟΝΗΣ (Υπ. Έργασίας). Κύριε Πρόεδρε, εις το άρθρον 7 αι λέξεις «επί των Σωματείων Τραπεζιτικών υπαλλήλων» ν' αντικατασταθώ δια των λέξεων «επί του προσωπικού Τραπεζών».

Μεθ' ο το άρθρον 7 έγένετο δεκτόν ως έτροποποιήθη ως και όλον το άνω σχέδιον κατ' άρχήν και κατ' άρθρον, ως έτροποποιήθη, αναβαλλομένης της ψηφίσεως του συνόλου.

ΣΧΟΛΙΑ

ΑΙ ΑΝΑΡΡΩΤΙΚΑΙ ΑΔΕΙΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΑΠΟΔΟΧΑΙ

Ός γνωστόν αι άναρρωτικαί άδειαι χορηγοῦνται κατόπιν Ιατρικής γνωματεῦσεως. Φυσικόν συνάρτημα τής λήψεως τής άναρρωτικής άδειας είναι η καταβολή των άποδοχών.

Πληροφορούμεθα εν τούτοις, ότι η Διοίκησις τής Τραπεζής εις άλλους μὲν καταβάλλει τὰς άποδοχὰς πλήρεις, εις άλλους μέρους τούτων και εις άλλους δὲν χορηγεί τίποτε.

Όμολογοῦμεν ότι μάς είναι άδύνατον νά διειδύσωμεν εις τὰ άδύτα τής σκέψεως ητις οδηγεί εις τήν τοιαύτην μεταχείρισιν. Δι' ημάς ένα είναι νοητόν: η ο υπάλληλος είναι άσθενής και τυγχάνει άναρρωτικής άδειας με πλήρεις τὰς άποδοχὰς του, η δὲν είναι όποτε καλείται νά προσέλθῃ εις τήν έργασίαν του.

ΑΙ ΥΠΕΡΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΟΙ

Πληροφορούμεθα ότι εις πολλάς υπηρεσίας του Κ)κού και εις τὰ Καταστήματα οι υπάλληλοι πιέζονται δια διαφόρων μεθόδων νά έργασθούν πέραν των κεκανονισμένων ώρων έργασίας. Και εις μὲν τούς ευνοούμενους καταβάλλεται όλόκληρος η υπό τού κανονισμού προβλεπομένη άποζημίωσις εις

άλλους μέρους αὐτῆς και εις άλλους δὲν καταβάλλεται τίποτε. Παραδίδεται άμα και έκτελείται και εν τῇ Τραπεζῇ και κατ' οίκον έργασία κατ' άποκοπήν άμοιβομένη και αὐτή αναλόγως!!!

Τι λέγει εν προκειμένω ο φιλεργάτης αξιότιμος Υπουργός τής Έργασίας κ. Έλευθ. Γονής;

ΑΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Κατωτέρω παραθέτομεν τήν υπ' αριθ. 10 ανακοίνωσιν μας τῆς 31/7/54 εις ην έγένετο η δήλωσις ότι δι' έτέρας μας τοιαύτης θέλομεν ένημερώσει τούς συναδέλφους επί τών άπαντήσεων των τε κ. Υπουργού τής Έργασίας και τής Διοικήσεως τής Τραπεζής σχετικώς με τὰς αυξήσεις. Η Διοίκησιν μετὰ Τραπεζῆς έπισκέφθημεν μετὰ παρέλευσιν ολίγων ημερών ητις και μάς ηρνήθη διαρρηθῆν ισχυρισθεῖσα ότι δεν έχει δυνατότητα η Τράπεζα νά καταβάλῃ τὰς αυξήσεις τον δε κ. Υπουργόν δεν κατέστη είσέτι δυνατόν νά ίδωμεν διότι ως μάς εδήλωσεν δια του ιδιαίτερου του θα μάς εκάλει ο ίδιος ευθύς ως θα έπέτρεπον αὐτῷ αι άσχολιαί του.

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Ι Σ

No 10

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις τῇ 31ῃ Ιουλίου 1954

Συνάδελφοι,

Ένώ με μεγίστην χαράν είδομεν έπεκταθῆν το Κυβερνητικόν μέτρον των πρὸς τούς εργαζομένους χορηγηθεισών αυξήσεων των άποδοχών και εις τούς Συναδέλφους των Τραπεζών Έλλάδος και Αγροτικής, με προφανή έκκλησιν ηκούσαμεν ότι η επέκτασις αὐτη δὲν περιέλαβε το προσωπικόν τής Τραπεζῆς μας.

Μάς είναι άδύνατον νά πιστεῦσωμεν ότι είναι ποτέ δυνατόν εκ Κυβερνητικής προστασίας παρεχομένης εις τούς εργαζομένους της τής Έλλάδος νά σημειούται άποκλεισμός και νά τίθεται εις το περιθώριον μόνον το προσωπικόν τής Τραπεζῆς μας.

Τούτο τυχόν γενόμενον είναι παντελῶς άκατανόητον και θα εσήμαινε καθαρὰν κατά

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ, ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Υπεύθυνος επί της διας: ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΑΣ Ροῦζελτ 60

Προϊστάμενος Τυπογραφείας: ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ ὁδὸς Ἀγ. Φανουρίου 47

Διαχειριστής: ΑΝΑΣΤ. Δ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ἀγίας Λαύρας 71 (Τέρμα Πατησίων)

των παρὰ τῇ Τραπεζῇ μας εργαζομένων έπιθεσιν.

Η Διοικητική Έπιτροπή του Συλλόγου έζητήσεν άκρόασιν τόνσον από τον κ. Διοικητή τής Τραπεζῆς όσον και από τον κ. Υπουργόν τής Έργασίας, ευθύς δ' ως γίνη παρ' αυτών δεκτή, θέλει σάς ένημερώση επί τής δοθησομένης άπαντήσεως.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (Τέως συναδέλφου μας)

ΑΝΔΡΙΚΑ ΕΙΔΗ, ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΤΑΓΙΕΡ ΖΑΚΕΤΤΑΙ, ΕΤΟΙΜΑ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ.

Όλα τὰ είδη έτοιμου γυναικείου ρουχισμού: Παλτά, φορέματα, Παντελόνια έξοχής, ποδιαί σχολείου, ζέρσεϋ, κρέπ σατέν, ζακέτται, ταγιέρ, ρόμπες και κουστομακία παιδικά, έσώρουχα, κάλτσαι νάυλον, κάλτσαι παιδικά, άνδρικά, κουβέρτες και πετσέτες εις πλοσίαν συλλογήν.

ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ — ΤΑ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΔΕΝ ΕΠΙΒΑΡΥΝΟΝΤΑΙ

Ο Λ Α Μ Ε Δ Ο Σ Ε Ι Σ

Πετράκη 26 = 3ος όροφος

Τηλέφ. 36 - 650

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Θεμιστοκλέους 11 Γραφείον 40 Μέγαρον ΜΕΛΚΑ

Με έκπτωσησιν 10% και με έξαιρετικὰς ευκόλιας πληρωμῆς δια τούς Τραπεζιτικούς υπαλλήλους διαθέτομεν τὰ κάτωθι είδη:

1) ΩΡΟΛΟΓΙΑ - ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ Άνευ προκαταβολῆς εις δέκα 15ημέρους δόσεις.

2) ΨΥΓΕΙΑ - ΚΟΥΖΙΝΑΙ - ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ - ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ Άνευ προκαταβολῆς εις δέκα μηνιαίας δόσεις.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΛΑΧΕΙΩΝ ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΗ
(Συνταξιούχου Έθνικής Τραπεζῆς)
ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΛΑΤΕΙΩΝ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ (Κλαυθμώνος)
ΚΑΙ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΛΑΪΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ
ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ
ΛΑΧΕΙΟΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΩΝ (ΣΟΥΗΠΣΤΕΗΚ)

Η ΓΕΝ. ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΘΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΕΝΟΜΕΝΗΝ ΠΡΟΣΒΟΛΗΝ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΗΣ 28.8.54 ΥΠ' ΑΡΙΘ. 119

Ο Γεν. Γραμματεὺς τῆς ΓΣΕΕ κ. Μακρῆς προέβη εις τὰς ακόλουθους ανακοινώσεις:

Υπὸ τῆς Έπιτροπῆς έξουσιοδοτήσεως έψηφίσθη το νομοσχέδιον περί τροποποίησεως του Ν.Δ. 2510. Τούτο εκκρεμεί από την περασμένη άνοιξιν ενώπιον τής Βουλῆς και ηδη έκρίθη έκτάκτως έπειγοῦν, ώστε νά ψηφισθῇ υπό τῆς Έπιτροπῆς. Θεωροῦμεν υποχρέωσιν μας νά εκφράσωμεν τήν ευγνωμοσύνην των Έλλήνων εργαζομένων πρὸς τούς κ.κ. Βουλευτάς Κυβερνητικούς και αντιπολιτευομένους, οι όποιοί υπερημύνησαν των συνδικαλιστικῶν ελευθεριῶν και των συνταγματικῶν δικαιωμάτων των εργατῶν, κατὰ τήν σύζητησιν του νομοσχεδίου, έχομεν όμως καθήκον και νά ειδοποιήσωμεν τήν Έθνικὴν Άντιπροσωπείαν περί των κινδύνων τούς όποιους υποθάλλει ψηφίζουσα διατάξεις, αι όποιαι δεν είναι άπλῶς άντεργατικά, αλλά αποτελοῦν πρόκλησιν τῆς Τραπεζιτικῆς κλίκας υπὲρ τῆς όποιας ψηφίζονται εις θάρος των εργαζομένων. Μία από αὐτὰς τὰς διατάξεις είναι η διατάξις του άρθρου 3 του Νομοσχεδίου κατ' ην αι όραι έργασίας αι άδαι και εν γένει συνθηκαι έργασίας ευνοικώτεραι δια το προσωπικόν εκάτερας τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν θεωροῦνται ως μη ύφιστάμεναι.

Η διατάξις αὐτη ευρίσκειται εις αντίθεσιν πρὸς τήν υπ' αριθ. 52 διεθνή σύμφασιν επικυρωθεισαν μάλιστα παρ' ημῖν κατὰ τήν όποιαν οι έθνικῶς ισχύοντες όροι χορηγήσεως τῆς εργασίας άδειας προστατεύονται έφ' όσον είναι ευνοικώτεροι των όρων τῆς συμφάσεως.

Βάσει τῆς διατάξεως αὐτῆς ο κ. Ηλιάσκος εισάγει εις τούς όρους εργασίας τῆς νέας Τραπεζῆς και του προσωπικού του προερχομένου εκ τῆς Έθνικῆς τούς όρους έκείνους τούς όποιους ειχε διαμορφώσει εις τήν Τράπεζαν Αθηνῶν. Έπιτρέπεται δηλ. εις τον κ. Ηλιάσκον νά γενικέυσῃ τήν σκληράν μεταχείρισιν του προσωπικού, τήν όποιαν ειχεν εφαρμόσει εις τήν Τράπεζαν Αθηνῶν. Διά νά επιτύχῃ όμως το πρόγραμμά του τοῦ κ. Ηλιάσκου και ν' άποκλεισθῇ πᾶσα διαμαρτυρία του προσωπικού η όποια είναι φυσικόν νά προέλθῃ από συναδέλφους οι όποιοί έχουν άγωνιστικὰς παραδόσεις και εκκαλιέργησαν πρότυπα συγχρονισμένων εργασιακῶν σχέσεων εις τήν Έλλάδα, έχρειάσθη ακόμη μιὰ διατάξις όπως η τοιαύτη του άρθρου 7 του νομοσχεδίου δια του όποιου άπαγορεύεται νά παραμένουν μέλη του Δ.Σ.

Δι' αὐτούς τούς λόγους εἴμεθα υποχρεωμένοι νά διαμαρτυρηθῶμεν εκ μέρους του συνόλου των ελευθέρων και δημοκρατικῶν συνδικατῶν τῆς χώρας, νά εκφράσωμεν τήν ἀλληλεγγύην μας πρὸς τούς συναδέλφους Τραπεζιτικούς και νά δηλώσωμεν πρὸς αὐτούς ότι τιθέμεθα συμπαραστάται ἵνα διεκδικήσωμεν δι' όλων των νομίμων μέσων τήν ακώλυτον εφαρμογήν των οικείων καταστατικῶν διατάξεων των οργανώσεών των και νά άποτρέψωμεν τήν εφαρμογήν τῆς νέας διατάξεως ητις αντίκειται εις το σύνταγμα και τὰς διεθνείς συμφάσεις. Πρὸς τόν σκοπόν τούτο έλομεν προσφύγη και ενώπιον τῆς Έπιτροπῆς τῆς Διεθνούς Οργανώσεως Έργασίας ητις είναι αρμοδία δια τὰς προσβολὰς των συνδικαλιστικῶν ελευθεριῶν.

οι άπολυόμενοι εκ τῆς θέσεώς των.

Οὕτω υπό τήν άπειλήν τῆς άπολύσεως έλπίζει ο κ. Ηλιάσκος ότι οι διοικούντες τούς συλλόγους θα παραδώσουν τούς συναδέλφους των θοράν των σταχανοβιστικῶν σχεδίων του, τὰ όποια αποτελοῦν μέρος των κομμουνιστικῶν θεσμῶν καταναγκαστικῆς εργασίας.

Και μέχρις εἰδῶ θεθαίως έξυμνητοῦνται άπολύτως τὰ σχέδια του κ. Ηλιάσκου. Κρυπτόμενος όμως δπισθεν του κ. Ηλιάσκου ο κ. Υπουργός τῆς εργασίας διετύπωσε παραπλανητικῶς τήν διάταξιν και έπέτυχῃ τήν γενικέυσιν αὐτῆς δι' όλα τὰ Σωματεία των Τραπεζιτικῶν και των Ν.Π.Δ.Δ. ελπίζων ότι είναι δυνατόν νά παραλύσῃ πᾶσαν συνδικαλιστικὴν δραστηριότητα εις θασικόν τομέα τῆς οικονομίας πλήττων οὕτω τον ελευθέρων και δημοκρατικῶν συνδικαλισμόν εις καιρία σημαία και ολοκληρώνων το πρόγραμμα τῆς καταργήσεως κεκτημένων δικαιωμάτων εις τήν Έλλάδα ἵνα παρεμποδίσῃ τήν διεξαγωγήν αγώνων πρὸς άνάκτησιν άπωλεσθέντων δικαιωμάτων και θελώσιν τῆς θέσεως των εργαζομένων.

Διά να σπηρίξῃ τήν άντισυνδικαλιστικὴν αὐτῆν διάταξιν ο κ. Υπουργός τῆς Έργασίας έπεκαλέσθη μιάν άνάλογον άναχρονιστικὴν διάταξιν περί του προσωπικού των σιδηροδρόμων, τροχιοδρόμων ηλεκτρισμοῦ και φωταερίου ισχύουσας από του 1925, ητις ηδη σαφῶς αντίκειται πρὸς τον Άστικόν Κώδικα έπιτρέποντα όπως η Διοίκησις των σωματείων ανατίθεται άκόμη και εις μη μέλη, και πρὸς τὰς υπ' αριθ. 87 και 98 διεθνείς συμφάσεις έργασίας αι όποιαί προβλέπουν ότι η έκλογή των εκπροσώπων των συνδικατῶν πρέπει νά ρυθμιζέται ελευθέρως υπό των καταστατικῶν των ενδιαφερομένων και νά μὴν υπόκειται εις περιορισμούς τῆς νομοθεσίας ως έδέχθη άλλως τε και παρ' ημῖν το Συμβούλιον τῆς Έπικρατείας ως βρῆθῃν έρμηνείαν των συνταγματικῶν διατάξεων περί ελευθερίας του Συνεταιριζέσθαι.

Δι' αὐτούς τούς λόγους εἴμεθα υποχρεωμένοι νά διαμαρτυρηθῶμεν εκ μέρους του συνόλου των ελευθέρων και δημοκρατικῶν συνδικατῶν τῆς χώρας, νά εκφράσωμεν τήν ἀλληλεγγύην μας πρὸς τούς συναδέλφους Τραπεζιτικούς και νά δηλώσωμεν πρὸς αὐτούς ότι τιθέμεθα συμπαραστάται ἵνα διεκδικήσωμεν δι' όλων των νομίμων μέσων τήν ακώλυτον εφαρμογήν των οικείων καταστατικῶν διατάξεων των οργανώσεών των και νά άποτρέψωμεν τήν εφαρμογήν τῆς νέας διατάξεως ητις αντίκειται εις το σύνταγμα και τὰς διεθνείς συμφάσεις. Πρὸς τόν σκοπόν τούτο έλομεν προσφύγη και ενώπιον τῆς Έπιτροπῆς τῆς Διεθνούς Οργανώσεως Έργασίας ητις είναι αρμοδία δια τὰς προσβολὰς των συνδικαλιστικῶν ελευθεριῶν.

ΠΩΣ ΕΨΗΦΙΣΘΗ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ 26 - 8 - 54

Ψήφισις συνόλου του σχεδίου Ν. Δ. «περί συμπληρώσεως διατάξεων τινων του Ν. Δ.

2510)53 περί ρυθμίσεως ζητημάτων τινών του προσωπικού των Τραπεζιτικών Ίδρυμάτων» και άλλων τινών διατάξεων.

Ε. ΓΟΝΗΣ (Υπ. Έργ.). Κύριε Πρόεδρε, εις το άρθρον 7 του νομοσχεδίου, έχουν παρεισφρήσει δύο λάθη. Πρώτον δέον να διαγραφούν αι λέξεις «του Διοικητικού Συμβουλίου» και περαιτέρω εις τον στίχον 5 να θεθούν αι λέξεις «των Σωματείων».

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Δεκτόν, δεκτόν.

Μεθ' δ, το ως άνω σχέδιον Ν. Δ. γίνεται δεκτόν και εις το σύνολον, ως διωρθώθη υπό του κ. Υπουργού, έχον ούτω:

Περί συμπληρώσεως διατάξεων τινών του Ν. Δ. 2510)53 «περί ρυθμίσεως ζητημάτων τινών προσωπικού Τραπεζιτικών Ίδρυμάτων και άλλων τινών διατάξεων».

Άρθρον 1.

1. Εις το τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Ν. Δ. 2510)53 διαγράφονται αι λέξεις «έτερας διατάξεως της κείμενης νομοθεσίας» και προστίθενται «νομικής διατάξεως της μέχρι της συγχωνεύσεως των Τραπεζών εν ισχύι νομοθεσίας».

Εις τῷ μέσον του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του αυτού άρθρου 2 του Ν. Διατάγματος 2510)53 και μετά τας λέξεις «θεωρούνται ως συμπληρώσαντες όριον ηλικίας ύποχρεωτικής εξέδου» και πρό της φράσεως οι συμπληρώσαντες ή έντος του έτους της έφαρμογής του Όργανισμού συμπληρούντες» προστίθενται αι λέξεις «και εξέρχονται τῷ 1ῳ Ιανουαρίου 1954».

2. Εις το άρθρον 3 του Ν. Δ. 2510)53 επιφέρονται αι κάτωθι διαγραφαι και προσθηκαι:

α) Εις το τέλος της πρώτης περιόδου της παρ. 1 προστίθενται τά εξής: «Ως τοιαύται συμβάσεις, αποφάσεις κλπ., νοούνται αι άφορωσαι ή γενόμεναι μετά του συνόλου του προσωπικού ή μετά κατηγορίας αυτού ή μεμονωμένων έξ αυτού ατόμων και δη του τακτικού, έκτάκτου, προσωρινού, ύπαλληλικού, έπιστημονικού, εργατοτεχνικού, ύπηρετικού ως και επί ώρισμένω χρόνω προσωπικού».

β) Εις την άρχην της δευτέρας περιόδου της αυτής παρ. 1 και μετά τας λέξεις «έπίσης παύουσιν ισχύουσαι συμφωνίαι ή συμβάσεις» και πρό της λέξεως «της συσταθείσης» προστίθενται αι λέξεις «ως άνωτέρω καθορίζονται».

γ) Έν τῷ περιόδω τρίτῃ της αυτής παραγράφου 1 αι λέξεις «μετά έν έτος» αντικαθίστανται διά των λέξεων «μετά δύο έτη».

δ) Η παράγραφος 2 άντικαθίσταται ως ακόλουθος:

«2. Ωσαύτως από της δημοσιεύσεως του ως άνω Διατάγματος παύει ισχύουσα και είναι άκυρος πάσα σύμβασις ή συμφωνία μεταξύ οιασδήποτε των συγχωνευθεισών Τραπεζών και άποχωρησάντων πρό της συγχωνεύσεως ύπαλλήλων μηχανικών, τεχνικών συμβούλων, Νομικών συμβούλων, δικηγόρων, τεχνιτών, εργατών και

παντός δι' οιασδήποτε σχέσεως έργασίας ή έντολής συνδεθέντος ή συνδεομένου προσώπου ή και μελών της οικογενείας αυτών, έστω και άν τά έκ της τοιαύτης συμβάσεως ή συμφωνίας άπορρέοντα δικαιώματα έχουν άναγνωρισθῆ και δικαστικώς, ως και πάσα διάταξις νόμου, Διατάγματος, Υπουργικής αποφάσεως, δι' ών έχει συμφωνηθῆ ή έχει καθορισθῆ οιαδήποτε παροχή, είτε α) ύπό μορφήν διαφοράς μεταξύ συντάξεως και των άποδοχών των έν ενεργεία όμοιοθάμων τινών, είτε β) ύπό μορφήν καταβολής παρά της Τραπεζής της συντάξεως, ήν θά έλάμβανον οι έξελθόντες λόγω έλαττώσεως του όριου ηλικίας και μέχρι της χρονολογίας, καθ' ήν θά εξέχροντο επί τῷ θάσει του κατά την πρόσληψιν αυτών Ισχύοντος όριου ηλικίας, είτε γ) ύπό μορφήν Ισοθίου ή ώρισμένων έτων μηνιαίου ή έτησίου βοηθήματος ή παροχής, είτε δ) ύφ' οιασδήποτε άλλην μορφήν και αιτίαν εις πρόσωπα λαμβάνοντα σύνταξιν ή και μη άπαγορευομένης και έν τῷ μέλλοντι της συνομολογήσεως τοιούτων συμβάσεων ή συμφωνιών».

Επί των ύποχρεώσεων της περιπτώσεως α, ή ύποχρέωσις της συσταθείσης Τραπεζής περιορίζεται εις μόνον την καταβολήν της διαφοράς μεταξύ της συντάξεως ήν λαμβάνουν και την όποιαν ύποχρεούται να καταβάλῃ τό οικείον Ταμείον και εκείνης ήν θά έλάμβανον εάν εξέχροντο της ύπηρεσίας όταν θά καταλαμβάνοντο ύπό του όριου ηλικίας και μέχρι της συμπληρώσεως του όριου ηλικίας, του προβλεπομένου ύπό του Ισχύοντος κατά την έξοδόν των κανονισμού. Η Τράπεζα άπαλλάσσεται πάσης από της συνάψεως της τοιαύτης συμβάσεως ή συμφωνίας τυχόν άναληφθείσης παρ' αυτού ύποχρεώσεως, περί καταβολής εις τό οικείον Ταμείον Συντάξεων των περι αυτού καταβληθεισών και έν τῷ μέλλοντι καταβληθησομένων συντάξεων εις τούσ ούτω άποχωρούντας, κηρυσσομένης έκτοτε διά του παρόντος άκύρου και άνισχύρου πάσης τοιαύτης ύποχρεώσεως, έφ' όσον δέν εξέτε λέσθη μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος. Τά τυχόν καταβληθέντα δέν άναζητούνται.

Επί της περιπτώσεως β, ή Ιεραπειρα άναλαμβάνεται υπέ της 1ης Σεπτεμβρίου 1954 πάσης ως μέχρι τουδε ύποχρεώσεως της έναντι των έξελθόντων της περιπτώσεως ταύτης. Οτινες από της άνωτέρω ήμερομηνίας δικαιούνται μόνον να λαμβάνωσι παρά μέν του οικείου Ταμείου Συντάξεων, ύποχρεομένου πρός τούτο, την σύνταξιν την όποιαν δικαιούνται θάσει των έτων ύπηρεσίας, άτινα έχουν μέχρι της άνω ήμερομηνίας, παρά δέ της Τραπεζής την διαφορόν μεταξύ της ως άνω συντάξεως και εκείνης ήν θά έλάμβανον εάν εξέχροντο της ύπηρεσίας όταν θά καταλαμβάνοντο ύπό του όριου ηλικίας, του καθοριζομένου κατά τον Κανονισμόν όστις Ισχυε κατά την είσοδον των εις την Τράπεζαν και μέχρι συμπληρώσεως του όριου τούτου ηλικίας, της Τραπεζής ύποχρεωμένης συγχρόνως να καταβάλῃ εις τό οικείον Ταμείον Συντάξεων τας λόγω της συντάξεως εισφοράς, άτινες θά καταβάλλοντο εις τό Ταμείον μέχρι συμπληρώσεως του ως άνω όριου ηλικίας. Επί της περιπτώσεως γ, ή ύποχρέωσις της Τραπεζής συνεχίζεται εις την καταβολήν του βοηθήματος ή της παροχής έφ' όσον δικαιούχοι είναι

τέως μέλη του προσωπικού αυτής ή των συγχωνευθεισών Τραπεζών και έφ' όσον τό βοήθημα ή ή παροχή διά μέν τούς δικαιουμένους συντάξεως δέν ύπερβαίνει τό 1)4 της συντάξεως των διά δέ τούς μη δικαιουμένους συντάξεως δέν ύπερβαίνει τό 1)3 του κατατάτου όριου συντάξεως του παρεχομένου ύπό του οικείου Ταμείου Συντάξεων, περιοριζομένη άλλως άντιστοιχώς μέχρι των όριων τούτων, επί δέ της περιπτώσεως δ' ή Τράπεζα άπαλλάσσεται πάσης οιασδήποτε ύποχρεώσεως.

ε) Η παράγραφος 3 άντικαθίσταται ως ακόλουθος:

«3. Κατ' εξαίρεσιν αι διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου 2 δέν εφαρμόζονται α) επί των άναπήρων πολέμου, β) επί εκείνων έκ του προσωπικού των Τραπεζών, ότινες άπεχώρησαν της ύπηρεσίας διά λόγους ύγειας και των όποιων ή πρός έργασίαν άνικανότης διεπιστώθη τότε και θέλει διεπιστωθῆ και πάλιν διά νέας εξέτασεως και άποφάσεως των άρμοδίων έξ Ιατρών έπιτροπών του Κανονισμού του οικείου Ταμείου Συντάξεων. Ειδικώς προκειμένου περί των έκ του προσωπικού της Τραπεζής Έλλάδος ή άνικανότης κρίνεται κατά τας διατάξεις του άρθρου 28 του Α. Ν. 1846)51 ήτοι θεωρούνται άνίκανοι πρός έργασίαν οι μετά την επανεξέτασιν παρουσιάζοντες άναπηρίαν με ποσοστά 66% και άνω. Οι από της Ισχύουσ του Ν. Δ. 2510)53 μέχρι της Ισχύουσ του παρόντος εξέτασθέντες έκ του προσωπικού των συγχωνευομένων Τραπεζών και της Τραπεζής της Έλλάδος δέν επανεξετάζονται διά τούς έκ του προσωπικού τούτου των Τραπεζών τούτων κρινομένους ύγιείς εφαρμόζεται ή προηγουμένη παράγραφος 2 (περίπτωσης α') του παρόντος άρθρου διατηρουμένου του δικαιώματος της πλήρους συντάξεως των και γ) επί εκείνων έκ του προσωπικού των όποιων ή άπδλυσις έχει ήδη κριθῆ παρά του κατά τό άρ. 61 παρ. 1 του Ν. 6298)34 Τμήματος του παρά τῷ Υπουργείω Έργασίας Συμβουλίου Κοινωνικών Ασφαλίσεων, εις 8 προσέφυγον συμφώνως τῷ άρθρω 9 παρ. 1 του Α. Ν. 694)47 ως γενομένη άνευ Ικανώς άποχρώτους λόγου και ούχι έν τῷ έκτελέσει της ύπηρεσίας».

3. Οι διατελέσαντες όμηροι πολέμου έκ του προσωπικού της Τραπεζής Έλλάδος, άνεξαρτήτως της αιτιολογίας της έκ της ύπηρεσίας έθελουσίας εξέδου των, δέν θίγονται ύπό των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 3 και παραγράφου 5 του άρθρου 7 του Ν. Δ. 2510)1953.

Άρθρον 2
Όφειλαί του άποχωρήσαντος ή άπολυθέντος προσωπικού της Τραπεζής «Έθνικῆ Τράπεζα Έλλάδος και Άθηνών» μη έξοφληθείσαι κατά την λύσιν της συμβάσεως και μη ούσαι έξησφαλισμένοι δι' έμπραγματάσ ασφαλείας, τυγχάνουσι πληρωτέαι εις μηνιαίας δόσεις άτόκως έκ της συντάξεως ήν δικαιούται λαμβάνειν ο άποχωρήσας ή άπολυθείς παρά τό οικείον Ασφαλιστικόν Ταμείον. Τό πληρωτέον ποσό κατά μήνα δέν δύναται να ύπερβῆ τό 1)8 της μηνιαίας συντάξεως.

Τούτ' αυτό Ισχύει και διά τούς εις τό μέλλον άποχωρούντας ή άπολυομένους. Διά περίπτωσιν καθ' ήν μέλος τι του άποχωρούντος ή άπολυομένου προσωπικού έχον τοιαύτην όφειλήν πρός την Τράπεζαν δέν δικαιούται συντάξεως, άλλ' έφ' άπαξ άποζημιώσεως παρά της Τραπεζής ή παροχής τινος

ΔΕΝ ΕΓΕΝΕΤΟ ΔΕΚΤΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Κ. ΓΟΝΗ Η ΥΠΟ ΣΥΝΑΓΕΡΜΙΚΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ, ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΕΩΣ, ΚΑΤΑΤΕΘΕΙΣΑ ΩΣ ΚΑΤΩΤΕΡΗ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Επί του σχεδίου Ν.Δ. «περί συμπληρώσεως διατάξεων τινων του Ν. Δ. 2510)53 «περί ρυθμίσεως ζητημάτων τινών προσωπικού Τραπεζιτικών Ίδρυμάτων και άλλων τινών διατάξεων».

Πρό» την Ειδικήν Έπιτροπήν του άρθρ. 35 του Συντάγματος Διά του Ν.Δ. 2510)53, έρρυθμίσθησαν ώρισμένα θέματα, προκύψαντα έκ της συγχωνεύσεως των Τραπεζών Έθνικῆς και Άθηνών, έλήφθη προστατευτική πρόνοια ύπερ ώρισμένων πολεμιστών και κατ' επέκτασιν ύπερ των μετασχόντων της αντίστασεως. Δι' έτέρου όμως Νομοθετικού Διατάγματος του ύπ' αριθ. 2626)53, άσχετου με τ' άνωτέρω θέματα καθηργήθη τό άρθρον 10 του Ν.Δ. 2510)53, δι' ου έπρεστατεύοντο οι έν λόγω πολεμιστάι. Οι ένδιαφερόμενοι και αι Όργανώσεις των δέν έλαβον γνώσιν, ότι έπρόκειτο να συζητηθῆ ή τροποποίησις ώρισμένων διατάξεων του Ν. Δ. 2510)53, διότι εις την αιτιολογικήν έκθεσιν του έν σχεδίω Νομοθετ. Διατάγματος 2626)53 δέν άνεγράφη τό κείμενον της τροποποιηθείσης διατάξεως.

Η τοιαύτη παράλειψις έδημιούργησε βαρύτατον αίσθημα

κυριώς εις τούς εθνικούς ήρωας του Άλβανικού Μετώπου και του Συμμοριτοπολέμου, τε θέντας ούτω εις ήσασσα μοίραν έναντι των μετασχόντων της ά ν τ ι σ τ ά σ ε ω ς . . . . . οίτινες έξακολουθούν να προστατεύονται ύπό του άρθρου 8 του Ν.Δ. 2510)53.

Δίκαιον εδεν άποβαίνει, όπως ληφθῆ πρόνοια ύπερ των δικαιουμένων ύπερ πάσαν άλλην τάξιν της στοργῆς του Κράτους ύπερασπιστών της Πατρίδος μας, διά της έπαναφοράς έν ισχύει του άρθρου 10 του Ν.Δ. 2510)53 έχοντος ούτω:

«Οι κεκτημένοι την ιδιότητα του πολεμιστου κατά τας διατάξεις των Νόμων 1799)42, 751)48 και 1836)51 τοποθετηθέντες ύπό των οικείων Συμβουλίων ή οικειοθελώς προσηφθέντες ή ύπηρετούντες και άποκτήσαντες τα προσόντα των Νόμων τούτων δέν θίγονται ύπό των διατάξεων του παρόντος».

Έν Αθήναις τῷ 10 8 1954
Οι προτεινοντες Βουλευταί Π. Στασόπουλος, Γ. Αύχνης, Δ. Λεκαράκος, Π. Δερτιλής, Θ. Διακουμόπουλος, Γ. Καρότσας, Δ. Δαδάκης, Κ. Μπαρουνης, Α. Φράγκος, Α. Σαραφινός, Π. Βουδούρης, Ι. Κοντοβράκης Χ. Ρίζος κλπ.

παρ' άσφαλιστικόν Ταμείον, ύποχρεούνται εις την όλοσχηρή πληρωμήν της έν λόγω όφειλής έκ της ληφθεισομένης άποζημιώσεως ή παροχής των δόσεων της όφειλής θεωρουμένων έν τῷ περιπτώσει ταύτη ληξιπρόθεσμων.

Τά οικεία Ταμεία και Ασφαλιστικοί Όργανισμοί, εις ουδ τό ως άνω προσωπικόν μετέχει ύποχρεούνται θάσει του παρόντος Ν. Δ. και επί τῷ γνωστοποιήσει παρά της Τραπεζής της άπαιτησεως της και των δόσεων να προβαίνωσιν εις την παρράκρυσιν των δόσεων έκ των μηνιαίων συντάξεων και καταβολήν τούτων τῷ Τραπεζῇ.

Άρθρον 3.
1) Εις την παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν. Δ. 2510)53 προστίθεται δεύτερον εδάθιον έχον ούτω:

«Συνθηκαι έργασίας (δραι έργασίας, άδειαι κλπ.) ευνωϊκότεραι διά τό προσωπικόν εκ κατέρας των συγχωνευθεισών Τραπεζών κατά τον πρό της συγχωνεύσεως χρόνον θεωρούνται διά την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος και κατά την έκτέλεσιν του Όργανισμού ως μη ύφιστάμεναι».

2. Εις την παρ. 2 του αυτού ως άνω άρθρου 5 μετά τας λέξεις «αι διατάξεις του» και πρό των λέξεων «παρόντος Ν. Δ.» προστίθενται αι λέξεις «άρθρου 4 του».

Άρθρον 4.
Εις την άρχην του άρθρου 4 του Ν. Δ. 2510)53 και μετά την φράσιν: «Διά την ρύθμισιν της εκ της συγχωνεύσεως δημιουργουμένης καταστάσεως» και πρό της φράσεως: «ή συσταθείσα Τράπεζα δικαιούται» προστίθενται αι λέξεις: «και την άντιμετώπισιν των εκ ταύτης παρουσιασθησομένων έν τῷ μέλλοντι ζητημάτων».

έν άπαρτία έφ' όσον είναι παρόν ο Πρόεδρος και δύο τουλάχιστον μέλη της Έπιτροπῆς. Αποφάσεις ήδη ληφθείσαι κατά την άπαρτίαν ταύτην είναι έγκυροι.

Αι διατάξεις του Ν. Δ. 2511)53 δέν έχουν εφαρμογήν επί των εις έκτέλεσιν του Ν. Δ. 2510)53 καταγγελιών συμβάσεως έργασίας.

Άρθρον 5.
Η παράγρ. 2 του άρθρου 9 του Ν. Δ. 2510)53 αποτελεί Ιδιαίτερον άρθρον ύπ' αριθ. 10, τό δέ δεύτερον εδάθιον του ούτω δημοιουμένου άρθρου άντικαθίσταται ως εξής:
«Καταβληθείσαι άποδοχαί του καταργουμένου τούτου άρθρου δέν άναζητούνται».

Άρθρον 6.
Επαναφέρονται έν ισχύι αι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου 7 του Ν. Δ. 2510)53 επί έν εξάμηνον από της δημοσιεύσεως του παρόντος προκειμένου μόνον περι άπολύσεων δικηγόρων.

Άρθρον 7.
Μέλη έπαγγελματικου σωματείου άπόλλυσιν αυτοδικαίως την ιδιότητά των ταύτην, άφ' ής παύσει να εύρίσκονται εις ενεργόν άσκησιν του άσκουμένου παρά των μελών του Σωματείου έπαγγέλματος. Η διάταξις αυτή εφαρμόζεται επί των Σωματείων του προσωπικού Τραπεζών και των Σωματείων ύπαλλήλων Όργανισμών Δημοσίου Δικαίου.

Άρθρον 8.
Η Ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Σ.Σ. Εις τό φύλλον της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως της 13 Αυγούστου 1953 ύπ' αριθ. 212 τεύχος πρώτον έδημοσιεύθη τό άρχικώς ψηφισθέν Ν.Δ. 2510 «περί ρυθμίσεως ζητημάτων τινών τεύπροσωπικου Τραπεζιτικών Ίδρυμάτων και άλλων τινών διατάξεων».